

16 söndagen efter Trefaldighet

Pastor Johannes Rydh

Predikan på distans, 15 september 2024

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Herre, himmelske Fader! Vi tackar dig för att du genom din Sons död och uppståndelse besekrat döden. Vi ber dig att du sänder din helige Ande till oss att tala genom ordet och sakramenten. Låt evangeliet uppväcka oss till tro så att vi i vår sista stund får somna in i frid och på den yttersta dagen med våra kroppar uppväckas till evigt liv. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Luk. 7:11–17

Vid den tiden begav sig Jesus till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom. Just som han närmade sig stadporten, se, då bar man ut en död. Han var sin mors ende son, och hon var änka. Mycket folk från staden gick med henne. När Herren fick se henne, förbarmade han sig över henne och sade till henne: "Gråt inte." Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade och han sade: "Unge man, jag säger dig: Stå upp!" Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus gav honom åt hans mor. De greps alla av fruktan och prisade Gud och sade: "En stor profet har trätt fram ibland oss", och: "Gud har besökt sitt folk." Och detta tal om honom gick ut i hela Judeen och trakten däromkring.

Under rubriken "Frigjorda ur förgångelsens trældom" talar denna söndags texter om döden och livet. Döden är ett ständigt gissel för allt levande. Vi hör varje dag om människor som förolyckats eller dödsats i tidningarna och TV-nyheterna. Det smärta oss extra mycket när det drabbar vår familj och närmaste släktingar, och när kära vänner går bort. Så var det för änkan i Nain. Hon hade först mist sin man och nu också sin ende son, och hela staden sörjde med henne. Vi vet att förr eller senare kommer den också att ta oss själva. Det är bara en fråga om när och hur. Döden är obeveklig och oundviklig.

Om döden och livet ska vi säga följande:

1. Döden är straffet för synden.
2. Jesus har dött i vårt ställe och övervunnit döden.
3. Genom evangeliet får vi istället evigt liv.

1. Döden är straffet för synden

För de flesta människor är döden något skrämmande. En del tänker sig att det bara är ett fullständigt utsläckande, och därefter är det inget mer. Många vill ändå hitta någon sorts mening med detta och intalar sig att döden egentligen är naturlig; att livet måste ha ett slut och döden är den logiska följden, att liv och död hör till naturens kretslopp och ger näring till nästa generation. Så försöker man genom biologin hitta en mening för döden. Vissa hoppas kanske på att den medicinska vetenskapen någon gång i framtiden kommer kunna hitta en väg att bota alla sjukdomar, hindra åldrande och förlänga livet utan begränsningar.

Bibels förklaring av döden är helt annorlunda. Den säger att döden är någonting högst onaturligt, något som inte alls var en del av Guds plan. I skapelsen fanns varken död, sjukdomar eller lidande. Alla skapade varelser levde i fullkomlig harmoni med varandra och med Gud. Det var paradiset på jorden. Det är här helt onödigt att spekulera kring hur detta rent praktiskt skulle ha gått till utan överbefolkning, som om den Allsmäktige inte skulle kunna råda över sin alltigenom goda skapelse. I begynnelsen var människan tänkt att leva i evighet i Guds avbild, först på jorden en tid och sedan i den himmelska härligheten. Döden hade ingen roll i detta.

Men så syndade Adam och Eva mot Guds vilja, förledda av djävulens list. Gud hade sagt: "Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö." (1 Mos. 2:16–17). När de bröt mot detta kom synden in i världen, och därigenom döden. Döden är ett Guds straff för människans olydnad. Synden och döden har därefter gått i arv till hela människosläktet; alla människor är helt och hållet syndare. Aposteln Paulus skriver om detta: *Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat.*

(Rom. 5:12)

Till döden hör tre saker. Den *kroppsliga* döden är det som vi i dagligt tal menar med död, och innefattar förutom det oundvikliga slutet på vårt jordiska liv också alla sjukdomar, skador, fysiskt och psykiskt lidande. Detta måste alla genomlida, även vi som tror på Jesus som vår Frälsare. Det finns inget löfte att vi ska få slippa detta, att vi skulle bli botade från alla krämpor eller undgå alla motgångar i livet. Allt detta är prövningar som också vi måste stå ut med. Gud sade: *"I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd till dess du vänder åter till jorden, ty av den har du tagits. Jord är du, och jord skall du åter bli."* (3 Mos. 19)

Den *andliga* döden kallar vi det faktum att människan efter syndafallet blivit Guds fiender som hatar honom och inte vill lyssna till hans Ord. Människan var skapad i Guds avbild, men efter fallet står hon utanför gemenskapen med sin skapare. Istället famlar hon som en blind utan rätt kunskap eller tro på Gud som en slav i djävulens rike. Detta leder slutligen till den *eviga* döden, förgängelsen. Den som i dödens stund inte har tron i sitt hjärta går evigt förlorad och kommer på domens dag kastas i det brinnande Gehenna. Det är en utomordentligt allvarlig sak.

Därför ska vi aldrig ta lätt på döden, inte skämta om den. Döden är inte naturlig, inte god eller vacker, utan en fiende som genom synden hotar att förgöra oss. Ännu värre blir det eftersom vi av oss själva inte har något sätt att bekämpa döden: den kommer alltid att segra över vår syndiga natur. Alla syndare måste dö på grund av synden. Detta är lagens dom.

Men evangelium säger nu istället:

2. Jesus har dött i vårt ställe och övervunnit döden

Om änkan i Nain står det: *När Herren fick se henne, förbarmade han sig över henne och sade till henne: "Gråt inte."* Gud har i sin godhet förbarmat sig över alla syndiga människor, och sänt sin son Jesus Kristus för att råda bot på döden. Jesaja skriver: *Han skall för alltid göra döden om intet. Herren Herren skall torka bort tårarna från alla ansikten, sitt folks vanära skall han ta bort från hela jorden. Ty Herren har talat.* (Jes. 25:8)

Jesus gick villigt in i vårt ställe och led hela det straff som lagen lagt på alla människor på grund av synden. Det gällde inte bara dem som levde då, utan alla människor i alla tider. En gång för alla betalade han den lösensumman för våra själar med sitt eget dyrbara blod, när han villigt lät sig offras på korset.

Paulus skriver:

Alltså: liksom en endas fall ledde till fördömmelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet för alla människor lett till en frikännande dom som leder till liv. Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad. Men dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli så mycket större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer, för att, liksom synden fick herravälde genom döden, också nåden skulle få herravälde genom rättfärdigheten, som leder till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre. (Rom. 5:18–21)

I och med detta är dödens makt bruten. Den kan visserligen fortfarande skada oss till kroppen, och göra slut på livet här, men dess egentliga hot är för alltid borttaget genom Kristi verk. Den som sätter sin tro och förtröstan till detta blir på domens dag frikänd från syndens straff och får istället evigt liv till arvedel.

3. Genom evangelium får vi istället evigt liv

Jesus sade till änkans son: "Unge man, jag säger dig: Stå upp!" Och den döde blev genast levande igen. Visserligen var detta endast en tillfällig respit från graven, och liksom Lasarus och Jairus dotter skulle pojken dö igen. Men Jesus visade med dessa exempel sin gudomliga makt över döden. Det är ett bevis på att evangeliets löfte är sant, det som Paulus skriver om:

Då skall det ord fullbordas som står skrivet: Döden är uppslukad och segern vunnit. Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus. (1 Kor. 15:54–57)

Denna seger över döden har Jesus vunnit genom sin död och sin uppståndelse. Vi behöver därför inte längre frukta döden. När vi somnar in i tron skiljs våra odödliga själar från våra kroppar och får omedelbart fara till himlen och vara hos Kristus. Det är

inte som otrons fasansfulla inväntande av den rättmätiga domen över vår synd, utan en salig vilotid innan Jesus en gång kommer tillbaka för att återuppväcka och förhärliga våra kroppar, och återförena oss med dem. Därefter får vi med både kropp och själ med glädje gå in i den himmelska evigheten tillsammans med alla trogna, och skåda Guds härlighet.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, himmelske Fader. Vi prisar dig som genom din Son Jesus Kristus har öppnat för oss den väg, som leder till livet. Vi ber dig: Giv oss en fast tro på honom, så att vi utan fruktan kan möta

den stund, då du kallar oss till uppbrott. Förvissa oss genom din Helige Ande om att vi, vare sig vi lever eller dör, hör Kristus till. Och låt oss med honom få del i det eviga liv, som här är fördolt, men som på uppståndelsens dag skall bryta fram i härlighet. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.